

KİTABXANAÇILAR ORDUSUNUN SƏRKƏRDƏSİ

Xuraman İSMAYILOVA

*M.F.Axundov adına Milli Kitabxananın şöbə müdiri,
Əməkdar mədəniyyət işçisi*

Hər bir sənətin, elmin taleyi onun başında duran aparıcı mütəxəssislərdən, alimlərdən asılıdır. O mütəxəssislər, alimlər nə qədər kamil, sərraf olsalar, o sənət də, elm də kamillik, ucalıq zirvəsinə çatar. Azərbaycanda təkcə kitabxanaçılar deyil, hamı bilir ki, kitabxanaşünaslıq elminin, kitabxanaçılıq sənətinin banisi tarix elmləri doktoru, BMT yanında Beynəlxalq İnformasiyalaşdırma Akademiyasının akademiki, Azərbaycan Respublikasının Əməkdar elm xadimi, Əməkdar mədəniyyət işçisi, Bakı Dövlət Universiteti Kitabxanaşünaslıq kafedrasının müdiri, Prezidentin fəxri təqaüdçüsü, “Şöhrət” ordenli professor Abuzər Xələfovdu.

Mən onun elmi fəaliyyəti haqda danışmaq fikrində deyiləm. Çünki “Görünən dağa bələdçi lazım deyil”. Dağ elə dağdır, hardan baxsan, necə baxsan dağ dağlığında qalır. Abuzər müəllimin titulları, elmə gətirdiyi yeniliklər, verdiyi töhfələr onun həyatının, əmək və elmi fəaliyyətinin ən gözəl bələdçisidir. Yəqin ki, alim, pedaqoq həmkarları bu haqda daha məzmunlu və müfəssəl danışacaqlar. Onların söylədiklərinin yanında mənim fikirlərim bəsit görünə bilər. Məncə hər kəs yerini və sözünü bilməlidir.

Mən Abuzər müəllimin tələbəsi kimi, onun insani keyfiyyətlərindən, müəllim kimi xatirəmdə qoyduğu izlərdən söz açmaq istəyirəm. Bilmirəm, bu təsadüfdür, yoxsa alın yazısıdır, universitetə qəbul olduğum ili, Abuzər müəllimlə tanışlığımı düşünəndə bir fakt fikrimi çəkdi və duyğulandım. Mən birinci kursa qəbul olunanda Abuzər müəllim mən yaşda imiş. Amma nədən biz o vaxt ona dağdan ağır, müdrik bir ağısaqqal kimi baxırdıq? Deməli, müdriklik, ağısaqqallıq yaşla ölçülmür. Saçı-saqqalı ağaran hər kəsə ağısaqqal deyirikmi? Yox...

70-ci illərin tələbələrinin bir sirrini açmaq istəyirəm. Biz birinci kursda Abuzər müəllimdən qorxurduq. Zahirən zəhmli görünən müəllimimizi tanıdıqca ikinci, üçüncü kurslarda hörmət etməyə, dördüncü, beşinci kurslarda sevməyə başladıq. Bu sevgini qazanmasının ilkin şərti o idi ki, Abuzər müəllim heç vaxt tələbəyə yuxarıdan, yəni özündən aşağı baxmırdı. Tələbə ilə gələcəyin alimi, mütəxəssisi, ən ümdəsi İnsan kimi davranırdı. Gəlin etiraf edək ki, bu xüsusiyyət çoxlarında yoxdur. Heç vaxt heç kəsi acılamaz, təhqir etməzdi. Cavabdan razı qalmayanda da mülayimcəsinə: “Tənbəllik edib yaxşı hazırlaşmısan, bir az da hazırlaş, sonra gəl”, - deyərdi. Haqsızlıq etdiyini

görmədim. Görsəydim, duysaydım heç vaxt unutmazdım, çünki haqsızlığa qatı düşməyəm.

Abuzər müəllimə kitabxanaşünaslıq elminin atası deyirlər. Mənsə deyərdim ki, o həm də kitabxanaçıların atasıdır. Azərbaycanda böyük bir kitabxanaçılar ordusu fəaliyyət göstərir. Bu ordu özünə sərkərdə Abuzər müəllimi hesab edir. Azərbaycanın hər bir bölgəsində yetirmələri, tələbələri onun adını, nüfuzunu qoruyur, fəxrlə: “Mən Abuzər müəllimin tələbəsiyəm” deyir.

Abuzər müəllim də həmişə, hər yerdə fəxrlə: “Mən kitabxanaçıyam” – deyir. Çoxlarının həsəd aparacağı yüksək titullardan əvvəl “kitabxanaçıyam” deməsi bizdə sonsuz qürur və iftixar hissi oyadır, sənətimizə bir daha ürəkdən bağlanmağa, sevməyə sövq edir. Bəlkə də bu sözlərinin bizlərdə yaratdığı hisslərdən xəbərsizdir. Əslində bu çox gözəl təsir və tərbiyə vasitəsidir.

İnsanı yaşadan, arzuların qanadında uçuran sevgidir. Sevildiyini, anıldığını bilmək ən böyük xoşbəxtlikdir. Bu mənada Siz xoşbəxt insansınız Abuzər müəllim! Sizi sevən, xoş duyğularla anan yüzlərlə yetiməniz var.

Biz Yaradanımıza, valideyinlərimizə və bir də müəllimlərimizə ömür boyu borcluyuq. Bu borcu ödəmək qeyri-mümkündür. Sadəcə sevmək, hörmət etməklə könlümüzü ovuda bilərik.

Sizi sevən tələbələriniz adından 80 illik yubileyinizi ürəkdən təbrik edir, cansağlığı, uzun ömür, elmimizə, sənətimizə yeni töhfələr gözləyirik.